prostitúcia, prostitútky - z lat. pro-stituere zložené z pro a statuere – „vystaviť dopredu, ukázať, odhaliť"; alebo z lat. – rgostage – „je predávaný"

www: prostitúcia existovala vždy; prvý „organizátor" tohto druhu podnikania bol aténsky štátnik, a zákonodarca Solon (✞560 pr.Kr.), ktorý kupoval a predával prostitútky na všeobecné použitie; v Solonových zákonoch bola prvýkrát zavedená daň z prostitúcie; mimochodom podľa tých istých zákonov manželky neverné svojmu manželovi mohli byť zabité; Solon založil štátne neveestince, v ktorých bolo možné kúpiť otrokov, ktorí stáli nahí pred domom; v dobe egyptských faraónov prostitútky patrili medzi hudobníkov a tanečníkov; staroveké nevestince boli umiestnené na okraji mesta, púšte a odľahlých oblastiach, trhoch a prístavoch; rímsky zákon zaviedol rôzne pre rôzne kategórie žien, ktoré žijú mimo *manželstva* s mužmi; najnižšiu kategóriu tvorili prostitútky, ktoré pracovali buď verejne alebo tajne pre rôznych ľudí; *konkubína* mala vyššie postavenie; bývala s neženatým mužom vo vzťahu bez zákonnej registrácie a bola oceňovaná ako jeho manželka; thais boli najvyššou kategóriou prostitútok a žili v domácnostiach; aténska prostitútka *Phryne* je považovaná za jednu z najslávnejších *kurtizán* staroveku; v stredovekom Západe zvíťazila forma prostitúcie v nevestincoch, na Východe voľná prostitúcia v podobe heterizmu; táto forma pod vplyvom Arabov a Grékov pretrval až do renesancie, hoci aby sa zabránilo svojvoľnej alebo domácej prostitúcii, usiloval sa stredovek zatvoriť prostitúciu do nevestincov, kde mali prostitútky vlastné spolkové práva a súčasne mohli čeliť konkurencii; I. Bloch vo svojej knihe „Dejiny prostitúcie" píše, že v stredovekom Nemecku dokonca boli mladé ženy so súhlasom manžela umiestňované do nevestinca, aby tak odpracovali dlhy svojho manžela alebo rodičov; navštevovať nevestince bolo zakázané duchovným osobám; prostitútky, ktoré sa previnili krádežou boli potrestané biľagom, odrezaním nosa, ruky, nohy alebo boli dokonca popravené; pre kajúcne prostitútky boli zriaďované špeciálne zariadenia alebo boli dávané do kláštorov; pápež Inocent III. R. 1198 vydal vyhlásenie, že ktorý muž sa ožení s prostitútkou, dostane kompletné odpustenie hriechov; ale väčšina prostitútok sa vrátila späť k pôvodnému spôsobu života; ak sa aj niektorú podarilo vydať, nemohla mať nič spoločné s „počestnými" ženami; legendy hovoria o tom, že *sv. Mikuláš* pred prostitúciou zachránil tri ženy; lénny vládca mohol mať na úkor svojich poddaných hárem; v stredoveku platil zvyk pohostinstva v podobe tzv. „dekorácie postele"; stalo sa zrejmé, že oficiálna prostitúcia bola menej škodlivá ako tajná a prijal sa fakt, že ju nemožno vykoreniť žiadnymi represiami; iba zmenila svoju formu a meno; počas krátkeho obdobia tajnej prostitúcie sa každá krčma premenila na nevestinec a naopak; stredovek prostitúciu rôzne potupne sankcionoval; ak sa pasák alebo prostitútka dopustili prehrešku, obvykle dostali tzv. golier; vo Viedni nosili prostitútky na krku ťažký kameň, museli prejsť na oslovi alebo koňovi cez celé mesto sediac obrátene s tvárou k chvostu zvieraťa alebo držiac ho za chvost, nosili žlté šaty a rohy na hlave, viezli sa na voze, kam na nich hlučný dav hádzal blato, a pred nimi hrali hudobníci, atď.; všetky tieto sankcie boli často spájané s peňažnými pokutami, väzením či veľmi častým vyhostením; najdramatickejším znamením verejného opovrhnutia prostitútkami, citlivejšie vnímaným bola legislatívna požiadavka na určitý druh kostýmu spojeného s touto profesiou, ktorý ju z diaľky identifikoval a odlišoval od „poctivej ženy", zvyk prevzatý zo staroveku a dávneho stredoveku, keď prostitúcia fungovala ešte pred vznikom nevestincov; ženy museli nosiť kapucňu s hrkálkami, šašovskú čiapka s dvoma rohmi na vonkajšej strane, červenú mašľu na rukáve, žltý závoj apod.; v Nemecku a Anglicku 9.-12.st. napr. šaty s rozparkom až skoro k hornej časti stehna, aby nohy oblečené do priliehavých nohavíc boli dobre viditeľné; okrem osobitného odevu platili v tomto smere pre prostitútky rôzne zákazy, napr. nosiť zlaté reťaze, zamat, satén a damask, biely klobúk atď.; všetky opatrenia, zákony a predpisy smerovali k tomu, aby bola odstránená voľná prostitúcia; toto „remeslo" sa malo dostať pod dohľad štátu, stať sa prísne lokálnou inštitúciou, organizovanou ako *cech* a aby prinášalo mestu zisky; ak bol niektorý nevestinec alebo prostitútka nerentabilné alebo poškodzovali ekonomické záujmy mesta, úrady vydali proti nim príslušné opatrenia; prísny dohľad zo strany rady mesta v mnohých mestách viedol k zverejneniu charty nevestincov, ktoré tiež mali chrániť záujmy nešťastných väzňov nevestincov; nevestince tvorili celé štvrte, boli označované povestnými červenými lampami pred dverami a farebnými pruhmi na oknách; pokiaľ išlo o vnútorné zariadenie nevestinca, zvyčajne mal spálňu pre prostitútky, spoločenskú izbu s možnosťou pitia, kuchyňu a kúpeľňu; obyvatelia nevestincov a prostitútky aplikovali všetky dostupné druhy kozmetických prípravkov, ktoré mali prilákať zákazníkov; medzi návštevníkmi nevestincov boli cisári a kniežatá, šľachtici, členovia radníc, mešťania, študenti, spisovateľa, remeselníci, nižší obecní úradníci, zločinci a pasáci, dokonca homosexuáli; kňazi a ženatí muži mali vstup do nevestincov zakázaný, rovnako to platilo pre deti a nekresťanov; nad dodržiavaním týchto príkazov prísne bdela polícia; bdelo sa nad obmedzovaním slobody prostitútok; bol zakázaný pohlavný styk počas tehotenstva, menštruácie a choroby; nevestince boli

zatvárané v nedeľu, sviatky, noc pred týmito dňami a počas *Svätého týždňa*; pokiaľ možno možné, bola snaha uľahčiť návrat predajných žien do poctivého života; ak si prostitútka ušetrila svoje vlastné peniaze a chcela zanechať tento spôsob života, musela zaplatiť zamestnávateľovi výdaje, ktoré s ňou mal a dostala oblečenie, s ktorým prišla do verejného domu; ak také chýbalo, dostala šaty, ktoré zvyčajne nosila v pondelok; keď sa vrátila späť, zamestnávateľ s ňou mohol uzavrieť dohodu o vyrovnaní niektorých dlhov; niektoré nevestince sa usilovali zahrnúť do svojich služieb aj holičstvo, hoci im to bolo zakazované; univerzálny strach z *malomocenstva* sa v stredoveku uchyľoval k osobitným opatreniam pri návšteve nevestinca, aby sa zabránilo ďalšiemu šíreniu nákazy; parížsky predpis z r. 1268 dôrazne zakazuje malomocným kúpať sa vo vani; veľkou ranou pre nevestince na konci 15.st. sa stal *syfilis*, lebo sa premenili na centrum epidémie; so vznikom žoldnierskych armád sa objavili prostitútky, ktoré sa špecializovali na vojakov a prezliekali sa za markytánky; tieto ženy nielen vykonávali prostitúciu, ale zaobstarávali vojakom potraviny a starali sa o ranených; v 18.st. bola snaha celú inštitúciu postaviť pod policajný a lekársky dohľad; často sa vlády usilovali ako jav ju celkom zakázať a určili pre prostitútky prísne tresty, ale tieto snahy nepriniesli žiadne výsledky

-v súvislosti s heslom *sedem smrteľných hriechov*: v návrhu nových siedmich smrteľných hriechov sú vymenované -

1. Zásahy do ľudských génov; klonovanie zvieracích génov je naproti tomu dovolené
2. Prostitúcia je porušenie základných ľudských práv a tým pádom smrteľný hriech
3. Znečisťovanie životného prostredia, najmä vypúšťanie jedov do prírody
4. Obchod s drogami, ako aj ich užívanie by sa v budúcnosti malo stať smrteľným hriechom
5. Zneužívanie detí a mladistvých
6. V honbe za ziskom bohatnúť na chudobných
7. Rozhadzovanie peňazí na luxusný tovar

pozri *prostitútky, rímske prostitútky, dykteriada, auletrida, hetéra, almeka, saltarices, tibicinae, fidicinae; neviestka, kurtizána, gejša, ji-ťi , tawáif; Ježiš a Samaritánka, Žena hriešnica*, *Anaitis, Anežka, sv. Afra; holub/holubica, papagáj* (Biedermann); *prsník, ľalia Bourbonská; sumo; Kadeš* (Zamarovský); *erotika/sex; O. Dix, P. Picasso, Lautrec, K. Utamaro, S. Haronubu*

http://www.liveinternet.ru/users/3370050/post122145726/
http://antique-fashion.livejournal.com/185081.html
http://da.wikipedia.org/wiki/Prostitution
https://sk.wikipedia.org/wiki/Prostit%C3%BAcia
http://www.wikipaintings.org/en/utagawa-kuniyoshi/the-arhat-handaka#supersized-artistPaintings-233609

A. Dürer (motto), Nicolaus Lamparter (vydavateľ): Prostitúcia (Sebastian Brant Holzschnitt: Pojednanie o prostitúcii 1506-1507)

Prostitútka (freska, verejný dom v Pompejách)
Zákazník a prostitútka (freska v kúpeľoch v Stabii)

Prostitútka a jej klient (freska nevestinca, Pompeje, 1.st.)
Nevestinec v Pompejach (freska nevestinca, Pompeje, 1.st.)

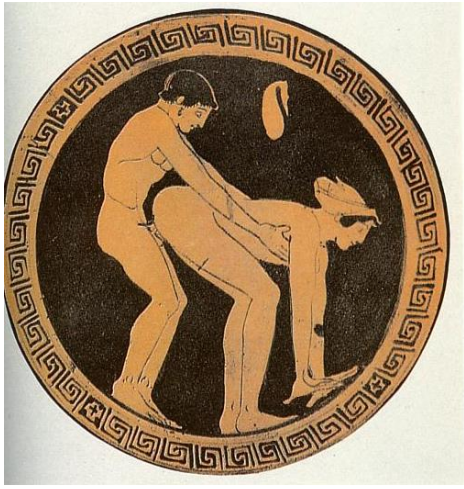

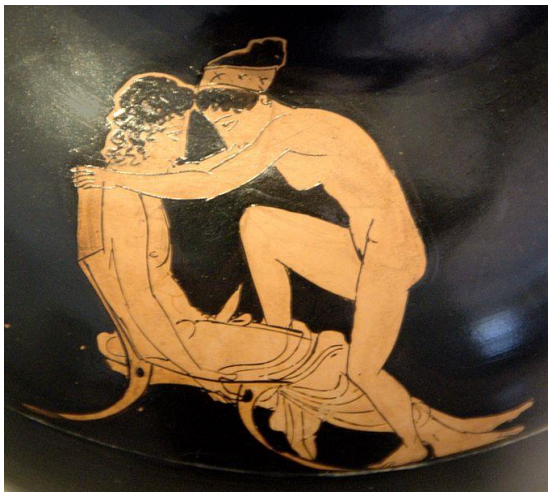

Zákazník a prostitútka (kylix, 480-470pr.Kr.)
Prostitútka a zákazník (oinochoé, 430 pr.Kr.)

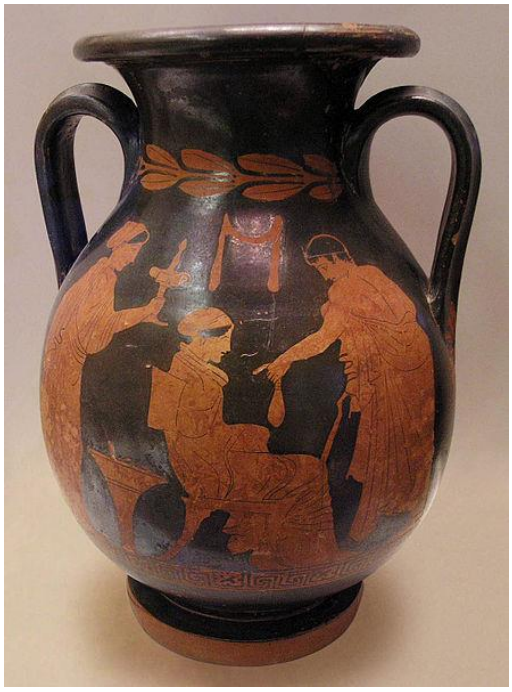

Hetéra so svojím klientom (Polygnotos pelike, 430 pr.Kr.)

Brunswick Monogramista: Scéna z nevestinca (16.st.)

Mair von Landshut: Blázon a žena
D. van Baburen: Kupliarka

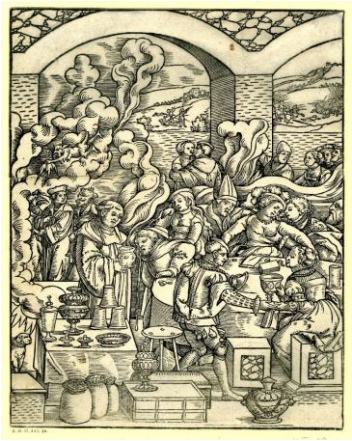

A. Both: Scéna v nevestinci
Matthias Gerung (print): Katolícki klerikovia a prostitútky (1544-1558)

Štýl L. van Leydena: Starec a kurtizána (1494 - 1533)
Joseph Fratrel (tlačiar): Sv. Mikuláš zachraňuje tri mladé ženy pred prostitúciou (1779)

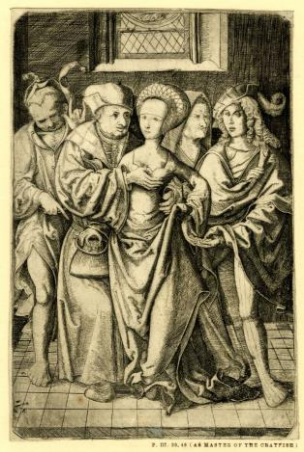
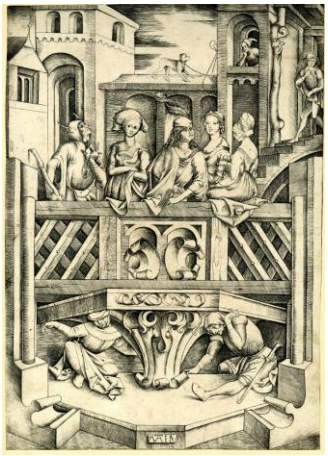

L. van Leyden: Nerovná láska (1520)
Mair von Landshut (rytec) podľa J. Cornelisza Vermeyena: Balkón (1499)
Autor nezistený: Prostitútka, kupliarka a bohatý zákazník

J. Cornelisz Vermeyen (tlačiar): Španielska slávnosť
Štýl L. van Leyden: Bozk v lese

Monogramista MT (tlač): Podobenstvo o márnotratnom (1543)
Monogramista MT (tlač): Márnotratný syn hýri s neviestkami (1543)

S. Beham (rytec): Márnotratný syn stráca šťastie

S. Beham (tlač): Dvojica bláznov
Monogramista MT: Kurtizány vyháňajú márnotratného syna z domu

Brunswick monogramista: Potulní zabávači v nevestinci
Lucas van Leyden: Prostitútka a pasák

Podľa Gerarda Pietersza van Zyla, Abraham Blooteling (vydávateľ): Scéna z nevestinca(1670-1680)
Jeremias Falck (print) podľa Johanna Lissa: Márnotratný syn (1656)

Scéna z nevestinca s prostitútkami, doma pármi pri okrúhlom stole, hudobníkmi a cvičeným medveďom (1500-1525)
Heinrich Vogtherr II (print): Kuplířka, neviestka a bohatý zákazník (1537)

Autor nezistený: Scéna z nevestinca (ilustrácia z „Emblemata Saecularia“ bratov de Bry, 1592)
Podľa Pieter Cornelisz van Ryck: Márnotratný syn utráca svoje bohatstvo

Prostitútky idúce ulicou na oslovi tvárou k zadku a držiace ho za chvost (satira, 1778)
M. Laroon I: Nevestinec (lept, 1675-1700)

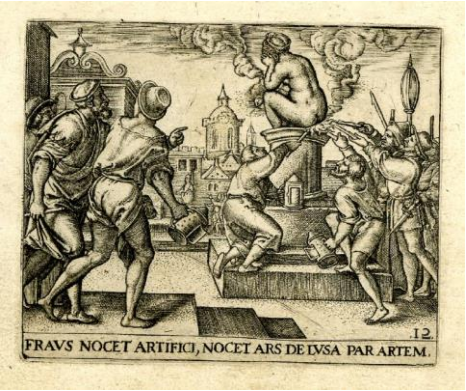

Jean Moyreau (print): Scéna tábora s vojakmi a prostitútkami (1758)
Bratia de Bry: Trest za pohlavne prenosné choroby (ilustrácie z „Emblemata Saecularia“ bratov de Bry, 1592)

Rímska prostitútka (ilustrácia do „Habitus Praecipuorum Populorum“ Hansa Weigela, 1639)
Jean Baptiste Huet (print): Vojaci v nevestinci (satira, 1778)

Hendrick Goltzius: Kurtizána
Martin Schongauer: Nerozumná panna (1480)

Jan van Scorel: Mária Magdaléna (1528)
Hans Holbein Ml.: Lais z Korintu

Frans van Mieris I: Kurtizána (17.st.)
HEMESSEN, Jan Sanders van Hermessen: Márnotratný syn (1536)

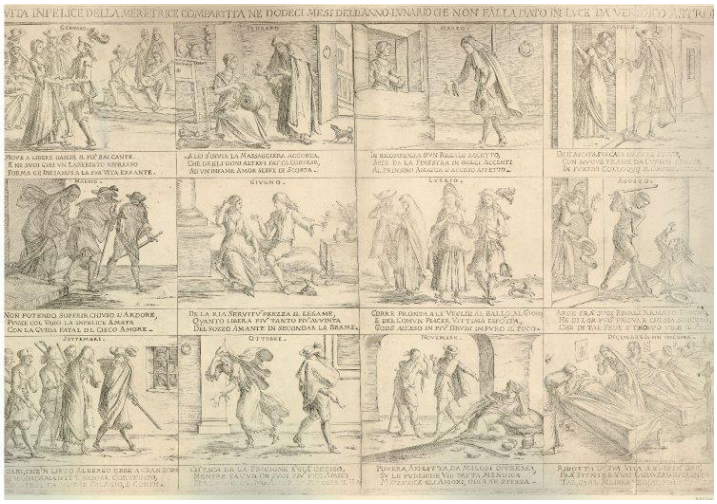

Giuseppe Maria Mitelli (tlač): História života prostitútky, tanec od mladosti po smrť v nemocnici, rozdelená do dvanástich scén podľa dvanástich mesiacov roka (1692)

Joost Cornelisz: Scéna v krčme (1610)
Jacob Matham (print): Dôsledky alkoholizmu (1600)

Jaspar Isaac (vydavateľ): Kurtizána šteklí uši blázna (1620-40)
Simon de Poelenborch: Banket na terase (1614)

L. Büsinck (rytec) podľa G. Lallemanda : Kupliarka (šerosvitový drevorez, 17.st.)

Podľa Augustina Brauna, Abraham Hogenberg (vydavateľ): Skupina pijúcich mužov a žien (1600-1620)
Jérôme David (print): Márnotratný syn na prechádzke záhradou medzi fontánami (1640)

Londýnska kurtizána so zatvoreným vejárom a maskou (1688)
Stefan Kessler: Márnotratný syn s kurtizánami

Mezzotinta podľa Po Arie de Vois: Portrét Adriana Beverlanda (1686)
Rytina podľa Willema van Mierisa: Kurtizána (1691)

J. Hoefnagel: Nerovný pár (17.st.)